

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. гр. Добрич, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галатея П. Ханджиева Милева

Членове: Десислава Б. Николова
Жечка Н. Маргенова Томова

при участието на секретаря Павлина Ж. Пенева
като разгледа докладваното от Жечка Н. Маргенова Томова Въззивно
гражданско дело № 20213200500756 по описа за 2021 година

като разгледа докладваното от съдия Ж.МАРГЕНОВА в.гр.дело №756 по
описа за 2021г., и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на глава XX от ГПК по въззивна жалба вх.№ 269988/13.10.2021 г., уточнена с молба вх.№ 270119/20.10.2021 г., подадена от „Водоснабдяване и канализация Добрич” АД, със седалище и адрес на управление: град Добрич, бул.„Трети март” № 59, ЕИК 204219357, чрез юрисконсулт М.Г., срещу решение № 260531/05.10.2021 г.по гр.д.№ 2877/2020 г.на РС-Добрич, с което се отхвърлят предявените от дружеството срещу Й. П. К., ЕГН ***** с адрес: с. Ц., общ. Добричка, ул.„***” № 44, искове с правно основание по чл. 422 от ГПК вр. с чл. 37, ал. 1 вр. с чл. 35, ал. 6 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца следното вземане, предмет на заповед № 824 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 19.08.2020 г. по ч.гр.дело № 1999/2020 г. по описа на Районен съд Добрич: - 2 850, 00 лева, представляваща неизплатено задължение за ползвани водоснабдителни услуги, начислени поради неправомерно присъединяване към ВиК мрежата, ведно със законната лихва

върху нея от датата на подаването на заявлението – 17.08.2020 г., до окончателното плащане; и и с правно основание по чл. 422 от ГПК вр. с чл. 86 от ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца следното вземане, предмет на заповед № 824 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 19.08.2020 г. по ч.гр.дело № 1999/2020 г. по описа на Районен съд Добрич: - 212,17 лева, представляваща законна лихва за забава за периода от 17.11.2019 г. до 17.08.2020 г., и се осъжда за разноски.

Обжалваното решение намира за неправилно, каквото било валидно и допустимо решение, което противоречи на действителното правно положение. Съдът не съобразил нормативната уредба и изискванията за отчитане на водомерите. Позицията се направила за отчитане на водомерите в различни хипотези, предвидени в Наредба № 4 от 14 септември 2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, както и на привила, предвидени в Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите на ВиК - Добрич. Иска отмяна на решението.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК писмен отговор по въззивната жалба е подаден от насрещната страна чрез упълномощения адв.Ю.М.. Жалбоподателят не излагал съображения защо според него решението е неправилно. В първоинстанционното производство не ангажирал доказателства за твърденията си, исковете останали недоказани. Иска потвърждаване на решението.

При данни, че постановеното неизгодно за въззивника решение му е връчено на дата 21.06.2018г., жалбата, депозирана в деловодството на 05.07.2018г. се явява подадена в срока по чл. 259 ал.1 от ГПК, от лице с право и интерес да обжалва неизгодното за него решение, и е процесуално допустима.

Добричкият окръжен съд разгледа съдържащите се в нея оплаквания, становището на противната страна и с оглед на тях и събраните по делото доказателства, в рамките на правомощията си по чл.269 от ГПК провери обжалваното решение и основателността на иска, като приема за установено следното:

Гр.д.№2877/2020г. на РС-Добрич е образувано по искова молба с вх.№ 263975/21.10.2020г. на „Водоснабдяване и канализация Добрич” АД

гр.Добрич, бул. „Трети март” № 59, ЕИК 204219357, срещу Й. П. К., ЕГН *****, с настоящ адрес с. Ц., общ. Добричка, ул. „***” № 44, с която се иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумите от 2 850, 00 лева, представляваща неизплатено задължение за нерагментирано и неотчетено ползване на ВиК услуги, ведно със законната лихва върху нея от датата на подаването на заявлението – 17.08.2020 г., до окончателното плащане, и от 212, 17 лева, представляваща законна лихва за забава за периода от 17.11.2019 г. до 17.08.2020 г. , за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 824/19.08.2020г. по ч.гр.дело №1999/2020г. по описа на Районен съд Добрич.

Изложените в исковата молба фактически твърдения са за иницирано заповедно производство, приключило с издаване в полза на заявителя „Водоснабдяване и канализация Добрич” АД, срещу длъжника Й. П. К. на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК №824/19.08.2020г. по ч.гр.д.№1999/2020г.на ДРС, за сумата от 2 850, 00 лева, представляваща неизплатено задължение за ползвани водоснабдителни услуги, начислени поради неправомерно присъединяване към ВиК мрежата, ведно със законната лихва върху нея от датата на подаването на заявлението – 17.08.2020 г., до окончателното плащане, и за сумата от 212, 17 лева, представляваща законна лихва за забава за периода от 17.11.2019 г. до 17.08.2020 г.

Пораждащите вземането обстоятелства се свеждат до твърдения за облигационни отношения между страните по повод предоставяне и ползване на ВиК услуги. Ответницата била ползвател с кл. № ***, за обект, находящ се на адрес: с. Ц., ул. „***“ № 44. При извършена проверка на 21.09.2019 г. във водомерната шахта е установено водочерпно устройство (кран тип канела) и към него е монтиран маркуч, с който се поливат две оранжерии. Водочерпното устройство било свързано с водоснабдителната мрежа преди водомера. Поради тази причина се използват ВиК услуги без да бъдат измерени, което било нарушение на чл.37, ал.1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 година за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи и Общите условия . Констатациите са били отразени в протокол № 004628/ 21.09.2019 г., който е бил подписан от Ц.К. – син на ответницата. На тази основа на последната е наложена санкция по чл. 35, ал. 6 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за

условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи във вр. с чл. 50 от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператори. Начислената санкция е в размер на 2850, 00 лева, като е издадена и фактура с № 36976 от 17.10.2019 г.

В писмения отговор по исковата молба, подаден в срока по чл. 131 ,ал1 от ГПК, ответницата излага становище за недопустимост и неоснователност на иска. В заповедното производство и в исковото производство ищецът сочел различни основания за възникването на вземането-незаплатени ВиК услуги и санкция. За незаконно присъединяване към ВиК мрежата по начина описан в сочените от ищеца протоколи той бил подал жалба срещу трето лице Ц.Д.К., срещу което лице било образувано и досъдебно производство №98/2020г. на Второ РУ на МВР Добрич. Отрича дължимостта на процесните суми, които счита да не са доказани по основание и размер с представените протоколи.

Правната квалификация на исовете като такива по чл. 422 ал.1 от ГПК, във връзка с чл.79 от ЗЗД и по чл.86 от ЗЗД изхожда от изложените от ищеца фактическите обстоятелства, обуславящи интереса от установителен иск и заявления установителен петитум – иск на кредитор срещу длъжник за установяване съществуване на предявено със заповед за изпълнение вземане за цената на ползвани ВиК услуги.

Установява се, че от ищеца е подадено заявление с вх. №14052/17.08.2020г. за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК за парично вземане в размер на сумата 2 850, 00 лева, представляваща неизплатено задължение за ползвани водоснабдителни услуги, ведно със законната лихва върху нея от датата на подаването на заявлението – 17.08.2020 г., до окончателното плащане, и в размер на сумата от 212, 17 лева, представляваща законна лихва за забава плащането на горната сума за периода от 17.11.2019 г. до 17.08.2020 г. Заявлението е уважено и е издадена заповед за незабавно изпълнение на парично задължение №824/19.08.2020г. по ч.гр.д.№1999/2020г.на ДРС. Заповедта е била връчена на длъжника на дата 24.08.2020г. чрез пълнолетно лице от същия адрес – Ц.Д.К.-син на длъжника, като на 31.08.2020г., т.е. в срока по чл.414, ал.2 от ГПК, същата е подала възражение рег.№14402/31.08.2020г., че не дължи

изпълнението на вземането по нея. По повод възражението на длъжника, на 23.09.2020г. на заявителя е указана възможността да предяви иск за установяване на вземането си. На 21.10.2020г., заявителят е подал искова молба, заведена по регистъра на ДРС вх.№263975/21.10.2020г. за установяване на вземането, предмет на издадената заповед за незабавно изпълнение, и осъждане на длъжника за мораторни лихви, не заявени със заявлението, по която е образувано гр.д.№2877/2020г. на ДРС.

Исковите претенции са допустими. Установителната претенция е заявена в едномесечния срок по чл. 415 ал.1 от ГПК, от легитимирано лице-заявителят в заповедното производство, за установяване съществуването на вземането, като продължение на защитата си по повод направени възражения на длъжника в заповедното производство. Налице е идентичност между материалното право, чието изпълнение се претендира по специалния ред на заповедното производство и правото, чието установяване се иска в исковото производство. В този смисъл и определение по в.ч.гр.д.№261/2021г.на ОС-Добрич.

Не е спорен факта, че ответницата, заела позицията на въззиваема страна, е потребител на В и К услуги за обект в с. Ц., ул. „***“ № 44, с клиентски № ***. Доставяната от ответника като ВиК-оператор вода в обекта на ищцата до се отчита с водомер №1886818, по данни от констативен протокол №4628/21.09.09.2019г., съставен при извършена на 21.09.2019 г. проверка от служител на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД- Янко Димитров – „инспектор услуги“. В констативния протокол е вписано отчетено показание и показание 0226 м3., посочено е и, че „абонатът е свързал маркуч преди измервателния уред в шахтата, поливат се 2бр. оранжерии в задния двор. Протоколът е подписан от съставителя, трима свидетели и Ц.Д.К. с ЕГН ***** като лице, получило протокола. Същият ден е издадено и предписание №33253/21.09.2019г. в срок до 3дни да се премахване незаконното отклонение, с отразяване да е връчено на датата на съставянето му. Впоследствие от ищцовото дружество е издадена и фактура № 36976/17.10.2019 г. за „начислено потребление на ВиК услуги по реда на чл.49, чл.50 и чл.51 от Общите условия на ВиК“ от 1102.088куб.м при единична цена 2.155лева, на стойност от 2375лева /2850,00 лева с ДДС/. Отражено е изпращането на фактурата по пощата. Няма данни за връчването и на потребителя.

Касае се за отношения регулирани от Общите условия за предоставяне на В и К услуги на потребителите от В и К оператор на „В и К“ ЕООД, град Добрич, одобрени с решение на ДКЕВР № ОУ -09 от 11.08.2014 г. и правилата на Наредба № 4 от 14.09.2004 година за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи. Имотите на потребителите се водоснабдяват, като сградните водопроводни инсталации или вътрешните водоснабдителни мрежи се присъединяват към водоснабдителните системи чрез водопроводно отклонение с водомерен възел /Чл. 7 от Наредба № 4/14.09.2004 г./. С разпоредбата на чл. 37, ал.1 от Наредба № 4/14.09.2004 г. са уредени последиците от установяването на незаконно присъединяване към водопроводните и канализационните системи- съответните отклонения се прекъсват, а изразходваните, отведените и пречистените количества вода се определят по реда на чл. 35, ал. 6 /по пропускателната способност на водопроводната инсталация непосредствено преди водомера при 6 часа потребление в денонощието и изтичане на водата със скорост 1 м/с./ за едногодишен период, освен ако се докаже, че периодът е по-малък. По същия ред ,според цитираната разпоредба, се определя и количеството изразходвана вода в случаите на нарушаване на пломбите и физически въздействия върху водомерите, причинили тяхната повреда. Идентично разрешение е дадено и с разпоредбите на чл. 50 и чл.51 от ОУ. Според разпоредбата на чл. 50 от Общи условия при незаконно присъединяване, изразходваното количество вода се определя по реда на чл.49 от ОУ/по пропускателната способност на водопроводната инсталация непосредствено преди водомера при 6 часа потребление в денонощието и изтичане на водата със скорост 1 м/с./ за едногодишен период, освен ако се докаже, че периодът е по-малък. Аналогична на отговорността за незаконно присъединяване е отговорността по чл.51 от ОУ. Според разпоредбата на чл.51 от ОУ, при нарушаване на целостта на пломбите/с изключения на случаите, когато нарушението не е породено от действия на потребителя/ и когато чрез физически действия върху водомерите потребителя причини тяхната повреда или неточност на показанията им, количеството изразходвана вода се определя по реда на чл.49 от общите условия, т.е. по пропускателната способност на водопроводната инсталация непосредствено преди водомера при 6 часа потребление в денонощието и изтичане на водата със скорост 1 м/с./ за периода до предишен

реален отчет, но не по-дълъг от 6 месеца. Отговорността възниква при констатация за такива нарушения, извършени виновно/умишлено или по небрежност/, като вината се предполага до доказване на противното. При установяване на повреда на водомера извън визираните хипотези чл.51 от ОУ, количеството изразходвана вода се определя по друг ред, а именно по реда на чл.20 вр.чл.26 от ОУ.

Безспорно в случая е налице законно присъединяване и монтиран от самия В и К-оператор водомер №16860 в обекта на ползвателя на В и К услуги. Не се касае за вмешателство във вътрешността на водомера, нарушение на целостта на пломбите, повреда или неточност по смисъла на чл.51 от ОУ, в резултат на които да е станало невъзможно установяването на преминалата през водомера вода. При установяване да е извършено нерегламентирано присъединяване към водопреносната система на ищеца посредством водопроводно отклонение- свързан маркуч преди водомера, се е стигнало до ползване на питейна вода, без открита партида за водоползване по установения ред. Отговорността в случая следва да се определи по реда на чл.35, ал.6 от Наредба№ 4/14.09.2004 г., респ. чл.49 от Общите условия, но дали и правилно ли е приложена тази методика, доказателства ищецът не е ангажирал. Начислено е количество вода от 1102, 088 м3 при единична цена от 2, 155 лева без ДДС, при липса на установяване относно пропускателната способност на водопроводната инсталация непосредствено преди водомера, за какъв период е извършено изчислението, доколкото самия ищец твърд да е извършван ежемесечен отчет, при предишният отчет през месец август да не е било налице нерагламентирано присъединяване. Нещо повече, обстоятелството, че за същото нерагламентираното присъединяване по жалба на ищеца е образувано досъдебно производство №98/2020г. по описа на Първо РУ на МВР –Добрич и като обвиняем за престъпление по чл.234а, ал.1 от НК е привлечен Ц.Д.К., разколебава презумцията за виновност -че незаконното присъединяване е извършено от потребителя.

При тези съображения се налага извода, че дружеството – ищец, носещ доказателствената тежест , не е установило при условията на пълно и главно доказване размера на претендираното вземане и отговорността на ответницата за него.

Обжалваното решение следва да бъде потвърдено с препращане на

основание чл.272 от ГПК и към мотивите на същото .

С оглед изхода от въззивното производство, на основание чл.78, ал.3 от ГПК в полза на въззиваемата страна следва да се присъдят в пълен размер удостоверените съдебни разноски за настоящата инстанция в размер на 500лева адвокатско възнаграждение, поради неоснователност на възражението на въззивника по чл.78, ал.5 от ГПК. Касае се за два кумулативно съединени иска, единият с цена от 2850лева, другият с цена от 212.17лева, минималния размер на адвокатското възнаграждение по първия от които, съгласно чл.7, ал.2, т.2 от НАРЕДБА № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е 429.50лева, и 300лева за втория, съгласно чл.7, ал.2, т.1 от същата наредба, съобразно които размери платеното адвокатско възнаграждение от 500лева не е прекомерно.

С оглед гореизложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260531/05.10.2021 г.по гр.д.№ 2877/2020 г.на РС-Добрич.

ОСЪЖДА „Водоснабдяване и канализация Добрич” АД, със седалище и адрес на управление гр.Добрич, бул. „Трети март” № 59, ЕИК 204219357, да заплати на Й. П. К. с ЕГН ***** с настоящ адрес с. Ц., общ. Добричка, ул. „***” № 44, съдебно-деловодни разноски за въззивната инстанция от 500лева адвокатско възнаграждение .

Решението е окончателно на основание чл.280, ал.3, т.1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____